

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 419.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426995905488/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

»Thi som Folk en Aftenstund sad over Borde, saa man en Kvinde stikke Hovedet op af Gulvet, henne ved Arnen og vise i Barmen en Urtekost frem, som om hun vilde spørge, hvor i al Verden de vel mente der var saa dejlig Grønt om Vinterdage«. Det samme Syn ligger til Grund for Grundtvigs »De Levendes Land« (og derigennem for hans »Nyaarsmorgen«) og for det Brudstykke af et Visions-Digt i Dantes Stil, der fandtes mellem Poul Møllers Papirer fra denne Tid og er aftrykt P. M. I 122-124:

En liflig Urtegaard jeg dig skal vise,
Hvor slige Blomster er ved Jul at finde,
Hvor et uroligt Sind kan finde Lise. —

Blaa Smaragder i Udg. rettet til Safirer.

Det høje hvide Hus, der staaer i Lunden gammelnordisk Form for London, bruges af P. Clausen (S. 187). Smlgn. Oehlenschlägers Helge: »Vi løbet er i Bretlands Thems for Lunden« med Noten: London.

EN DANSK STUDENTS EVENTYR

Plan til en Fortælling.

- 179 Læsere, der kunde ønske udførligere Oplysninger om Novellens Historie, henvises til Fremstillingen i P. M. II S. 1-44, 62-65, 166, hvis Resultater her er gengivet i en sammentrængt Form, med nogle Tilføjelser. De, der er fortrolige med Chr. Thaarups Behandling af Poul Møllers Novelle, vil se, at den væsentligste Uoverensstemmelse mellem de to Rekonstruktioner, bortset fra nærværende Forsøgs mere indgaaende Karakter, bestaar deri, at Thaarup anser de i denne Udgave med A og B betegnede Udkast til en Fortælling for samtidige med Novellen, medens de efter mit Skøn er i det mindste to Aar ældre.

En paabegyndt historisk Roman.

- 190 Over dette Kapitel staaer i Manuskriptet, men overstreget: »Et Studenterselskab«. De følgende Kapitler er betegnede med Romertal.

- Jens Madsen* Hdskr. har afvekslende Jens Madsen, Jens Mikkelsen og Mads Jensen.
- 192 *Kromanden traadte imidlertid ind*. Denne Figur er et Portræt af den bekendte Værtshusholder Lars Mathiesen paa Frederiksberg, hos hvem Studenterne, især før Studenterforeningens Stiftelse, ofte samlede sig.
- 194 *Mizraim* det gammeltestamentlige Navn paa Ægypten.
- 196 *en liden Lanter*. Et gammeldags Kortspil, der ofte omtales hos Holberg.
- 197 *Den nye Vise*. Dialogen om den syge Messe er fra 1533.
- 199 Med denne Samtale kan sammenlignes Udtrykket i Studenterensangen: »Hvad er imod Studentens Kaar St. Peders Hat« (S. 28). At denne Vise har faaet en saa stærk protestantisk Farve, kommer af, at den er skreven, mens Poul Møller arbejdede paa sin historiske Roman.
- 200 *Saaledes stod han forstenet* som Aladdin uden for Gulnars Badehus i Oehlenschlägers Aladdin.
- 211 *Den Nar af Hessen*. Holberg Danmarks Riges Historie ved I. Levin II, 167.
- 213 *Aa, Intet!* d. e. Nonsens, smign. »Det er jo den, som hvisker Folk saa meget Intet udi Ørene« (Barselstuen II, 4).
- 216 *Derfor bør I agte mig* o. s. v. Over Linjen er tilføjet i Parentes: »Overnaturlig Styrke?»
- 218 i *en Have udenfor Byen*, smign. Anm. til S. 30.
- 220 *Studiosus juris Silvius*. Juridisk Eksamen er fra 1736. *Den Visbyske Waterret*. Visby Søret udkom i København 1505, trykt paa Plattysk.
- 222 *Hos Mistemad* forekommer i Mundheld som »at spise hos Mistemad« (sulte); Udg. læser: Mestermanden.
- 223 *At gaa omkring som Melkisedek*. I 1. Mosebog 14. Kapitel meldes intet om Melkisedeks Forældre, Slægt, Fødsel og Død. — Som Digteren *Archias* den fra Ciceros Forsvarstale kendte Improvisator. — *Davidsharpen her i Huset* hermed menes et Instrument, som Forfatteren har tænkt sig brugt af Peblinge-Lavet »Davidsdegnene«, naar de sang i Kirkerne eller paa Værtshuse (»en Have uden for Byen« S. 218).
- 224 *Jeg sætter mig med eet ud over Folks Domme og kan leve frit som en Otahetier*. I Planen begiver Klinger sig paa

- Vandring »for at blive i Stand til at leve uafhængig af Folks Domme«, i Visen S. 72 vil Bondedrengen »gaa nøgen for Otaheitis Sol«. I Naturforskerne J. R. og G. Forsters Beskrivelse af James Cooks anden Verdensomsejling skildres Otaheiti (Tahiti) som et Paradis og nævnes derefter ofte af Digterne (f. Eks. Baggesen) som Hjemstedet for et blomstrende Naturliv. Smlgn. »Han spiste med saa megen Magelighed og Velsmag som en Høvding paa Otaheiti« (Oehlenschlägers Eventyr 1816 I, 31).
- 227 *Hans tykke blaarøde Kinder*. Udg.: brunrøde.
- 230 *Fra Sol til Sol*. Udg: fra Aftensol til Morgensol, smlgn. Anm. til S. 346.
Hjælperen var et, fra hele Riget søgt, Træbillede af den Korsfæstede »med gylden Krone, gyldne Handsker og Sko« i Klipleve ved Haderslev (Hugo Matthiesen: *Hærsvejen* S. 146).
- 236 *En Tønde Himmelbyg*. Hammelt (d. e. fuldkærnet, modsat »svangt«) toradet Byg. Brugt som Ordspil i Grundtvigs »Fædreland ved den bølgende Strand«:
»Muldjord i Bryst
ser den Høje med Lyst,
der kan Solstraalen bo,
der kan Himmelbyg gro.
- Vær en Evig* (J. L. Heiberg: Den 28. Januar, 10. Scene) = »Evig forsoren« (Aprilsnarrene 23. Scene), d. e. Gid jeg maa være til evig Tid forbandet. Udtrykket karakteriserer i P. A. Heibergs Kinafarerne en jødisk Person.
- 238 *En fintet So og en skurvet Orne kan bedst sammen*. Ordsprog hos Peder Syv, brugt af Oehlenschläger i Morgianes Monolog af Ordsprog i Aladdin (Poet. Skr. I 179).
- 240 *Fejefyret* er Skærsilden, das Fegefeuer.
- 241 *Trækkes i Haaret om Aristoteles og Theophrastus*. Den sidste var ikke Modstander, men Lærling af den første; hans »Charakterer« nævnes af Poul Møller som Mønster paa psykologiske Typetegninger.
- 247 *Med et Slag af en Tyremøje* Tyrens Avlelem brugt som Svøbe. »Min Tyremie kjender du«, siger den jyske Ladefoged til den sjællandske Bønde i Visen »Ladefogeden og Bønden« (Nyerup Danske Viser I, 243).

- 249 *Stolemad eller Kirkens Vadmel* var i den katolske Tid Afgifter af Menigheden til Præsten: et i Kirkestolen efterladt Madoffer, ogsaa kaldet Maribyr, der deltes mellem Præsten og de Fattige, og hjemmevævet groft Klæde til Præstens Husstand (efter Peder Syvs Ordsprog til de Fattige), der gerne var saa slet (Syv: hvormed det gik saa langsomt til), at »Kirkens Vadmel« blev et billedligt Udtryk for en daarlig (drævende) Præken.

En ufuldendt Novelle.

- 256 *Da de kom paa Strandvejen o. s. v.* Det var forbudt at ryge Tobak i Fæstningen Københavns Porte. — *Norges Minde* et Værtshus paa Strandvejen (Romanudkastets »en Have uden for Byen« S. 218), hvis Navn endnu er bevaret.
Deres muntre Kammerat Balthasar. Saaledes Haandskriftet paa de fleste Steder. Navnet Valentin, der forekommer et Par Steder i Begyndelsen, blev opgivet af Hensyn til Oplæsningen i Studenterforeningen, hvor en af Seniorerne hed saaledes.
- 257 *en hos Irgens forfærdiget Spirituslampe.* Denne bestemte Angivelse i Lighed med »de hos Archias forfærdigede Løjbenke« hos Horats (Ep. I, 5) er ikke overflødig: Spiritusapparater var paa den Tid nylig indførte af Blikkenslager Irgens i Skindergaden.
- 260 *Den store Jærnpal.* Saaledes Hdskr., dog utydeligt. Palen kaldes om Bord den Tap, der stopper Spillet. Ordet synes her mindre rigtigt brugt om Skyderen paa en Port. Maaske Jærnport, dittografisk fra det nyligt skrevne *Porten* i Stedet for *Jærnstang*; saaledes Udg.
Som gamle Koner kaldte hele Penge. »Hele Kroner« (til 4 Mark) og Specieducater (til 2¹/₂ Rigsdaler) kaldtes hele Penge. Smlgn. »Jeg kender Kronen. Den var i den Pung hele Penge, som jeg sendte ham i Arv efter sin salig Grandtante« (Oehlenschläger Poet. Skr. XIII, 48).
- 265 *Lomme-puffert.* Puffert, af puffe (ligesom Knaldert af knalde) betyder Pistol.
- 266 *Han begav sig til en afsides liggende Bondegaard* — 268:
- 422

- naar han sad paa en Sildefjerding og spillede Fiol er af Forfatteren overført fra Romanen S. 238: *Henimod Aften* kom han til en *Bondegaard* — S. 241: og spillede paa Fiol. Overførelsen er delvis ordret, dog med karakteristiske Ændringer: *En Karl, som havde foret af* (givet Kreaturerne *Aftenæde*) til: *En Karl med kroget Ryg og spinkle Ben; Jeg skal nok vise dig Vintervejen* til: *Da skal jeg snart hjælpe dig paa Porten, din studse Knægt; »Tak I Gud, om I kan faa en Osterskorpe til: en bitte Knapost.*
- 270 *Han kommer straks bag efter mig* — S. 205: som han fik i *Vægterfejden* er næsten ordret og fra S. 274 (*Deraf vidste han o. s. v.*) ved en blot Henviisning i Hdskr. overført fra Romanudkastet S. 199: *Han kommer snart bag efter mig* — S. 205: som han fik i *Vægterfejden*. Mellem de faa og smaa Ændringer i Teksten mærkes: *Vægteren, som hver høj Helligdag fik et Tællelys og en Hvedekage til sine Børn* til: *Vægteren, som hver Helligdag havde for Skik at ønske Familien en glædelig Fest.* (Ironiens tredje Trin findes i Egede Schaks »Phantasterne«, Udg. i Danmarks Nationalbibliotek S. 225: »Da han (Vægteren) almindelig hver Maaned ønskede mig en glædelig Fest, stod vi paa en god Fod sammen«).
- 271 *I Aften Klokken [elleve] tilsat* i Udg.; Klokkelættet er udfaldet i Hs.
- 272 *Det Hundeføj, som løber om og gør Mudder paa Gaden* det sidste Udtryk er mellem Notaterne i B.
- 275 *At tage Soliman med* synes et mere passende Hundenavn i Aaret 1533 (S. 205) end i 1824. Hellere: Soldan (Maskerade I, 2) eller Sultan (Chr. Winther Saml. Digt. VIII 287).
- 276 *Temporært Medlem af Studenterforeningen* var man i det første Studenteraar. — *Sildinger* sjælden forekommende for Sildefød(n)inger.
- 277 *et Stags platonisk Symposium*. Platons Dialog *Symposion* er en Række Taler og Samtaler om Kærlighed.
- 278 *Kroner, Jærngryder, Flaader, hvide Sokker og Blisser*. Her er Leddene omstillede i den saakaldte *OverraskelsesKlimaks* (παρά προσδοκίαν), smilgn. »Husmænd, Fyrster og Stutterihingster; Forpagtere, Kammerradet og Duer; Riddere,

Studenter, Løjtnanter og Elefanter», ligesom *Mediocribus esse poetas / Non homines, non di, non concessere columnas* d. e. »Kun Digterne er det forbudt at være middelmaadedige, saavel af Mennesker og Guder som af (Boghandlernes) Opslagssejler« (Horats *Ars Poetica* v. 372 f.) og »Guder, Mennesker og Recensenterne have til alle Tider strengeligen forbudt alle, indtil de mindste Stærk af Maadelighed i Vers« (Baggesens *Danske Værker* X, 78). — *Man gifter sig der tit med en Kvinde blot for hendes egen Skyld*. Denne Tanke har behaget Forfatteren saa meget, at han ei steds har udtrykt den i et Epigram:

For Mettes egen Skyld har Mikkel hende kaaret
Som en uegennyttig Dannemand:
Ej Guld og Skønhed hende blev beskaaret,
Langt mindre Dyder og Forstand!

- 279 I dette Tryk af Sangen S. 42 er optaget nogle Læsemaader af en senere Nedskrift.
- 284 *Den høifølende Konge* o. s. v. Ved denne, som der først har staaet i Haandskriftet, »homeriske« Titel slaar Brevskriveren over i en dansk-homerisk Stil (smilgn. den dansk-aristofaniske Stil i det dramatiske Digt S. 51 ff.). Men Billedet selv er taget af dansk Folkeliv. Stodderes Bespisning ved Bondegilder omtales af Niels Hemmingsen (*Opuscula theol.* 128), Junge (Nordsjæll. *Almue*, v. Ellekilde 112), Chr. Winther (*Saml. Digt.* VII, 109).
- 288 *For tre Aar siden* o. s. v. Den følgende Skildring er af Novellens første Udgiver indsat paa dette Sted. I Forfatterens Manuskript findes den i Kladde og Renskrift paa et Ark, der er mærket som det sidste, med Overskriften »Licentiaten. (At indskyde imellem Samtalerne paa Norges Minde)«.
- 289 *I Gaar lod han sætte en Stige til sit Kammervindue*. I Haandskriftet er her over Linjen tilskrevet Ordet »Motions«, hvilket enten betyder, som Thaarup formoder, »for at gøre sig sin sædvanlige Motion« eller snarere, at Licentiaten slet ikke brugte nogen Motion. Hans Gang til Haven har andet Ærinde (se ovfr. S. 248).

- 293 *en Sekund eller Terts*. Filosoffen Aug. Krøydal, hvis Person har givet Træk til Licentiaten, var matematisk Musikteoretiker.
- 297 *Rapsaat*, rettere: Rapssaad, d. e. Afgrøden af Rapssæd. — *Sit Glas Finkel*. Brændevin kaldtes tidligere almindeligt i spøgende Tale Finkel eller Finkeljokum (tysk *Finkeljochum*).
- 298 *En ny Elskerinde*. Moralistsens Bemærkning har Hentydning til Udtrykket i Brevet ovenfor S. 287. — *Ord, der tillige indeholder Ros og Dadel* d. e. paa een Gang. — *Hans Karakter er omskrevet af en saa elastisk Ring*, et over Linjen tilskrevet Ord betegner Frits som »et usammenhængende Menneske«, et Artsnavn, som Poul Møller ofte benytter. I Bernhards Karakteristik af Frits ligger Grundtanken til Foredraget »Om Lediggængeres Indflydelse paa deres Samtid«.
- 300 *I Morges tidlig gik hun over Gaarden*. Dette Billede har Digteren, kort Tid efter at dette Sted var skrevet, udført i en anden Stil i Fragmentet af det dramatiske Digt (S. 54). — *Hendes Straahat hang let tilbagekastet*. Ogsaa dette Billede genfindes i det dramatiske Digt (S. 52).
- 303 *Fichtes transcendentale Idealismus*. Frits har glemt, eller aldrig vidst, at ikke Fichte, men Schelling er Forfatteren af et »System des transcendentalen Idealismus«.
- 305 *Korogteren i Ølseby-Magle* saaledes Hdskr.; Udg. »paa Ørnholm«, for at opnaa Tilslutning til »et gammelt Herresæde ved Limfjorden«. — *Irritant obstacula magis nylatinsk Mundheld: hvad der hemmer, det fremmer*.
- 308 *Militat omnis amans* Begyndelsesordene af Ovids *Amores* 1, 9: Enhver Elsker maa kunne manøvrere som en Soldat.
- 310 *Pythia Delphica* Præstinde ved den pythiske Apollos Tempel.
- 311 *Pastor Buttfeldt i Ølseby-Magle*. Den kendte Rationalist C. F. Gutfeld døde i Novellens Affattelsesaar (1823) som Holmens Provst.
- 314 *de virmlende Myg*. Ældre Form af Ordet, her beholdt paa Grund af den malende Lyd.
- 315 *Fiskeren holdt stille med sit Blus paa Søen*. Trækket gen-

- findes i H. C. Andersens Eventyr »Nattergalen« ligesom Træk fra Beskrivelsen af Andejagten (S 329f) i »Den grimme Ælling«; begge Eventyrene er skrevne kort efter Novellens Udgivelse (1843).
- 316 *Brevduen, Harpen, Læsefrugterne*. C. N. Rosenkildes Brevduen, et Ugeblad af blandet Indhold 1818-1824 (og senere); A. F. Elmquists Læsefrugter (tysk Lesefrüchte, lat. *lanx satura* d. e. blandet Frugt) samlede paa Litteratørens Mark, Aarhus 1818-1833 (som i 1824 indeholdt Blichers »Brudstykker af en Landsbydegns Dagbog«); A. P. Liunges Harpen, et æstetisk Tidsskrift 1820-1824.
- 317 *Sincerum est etc.* Horats Epistler I, 2,54: »Urent bliver, er selv den ej ren, hvad du gyder i Skaalen.«
- 318 *Belials Røb* bibelsk: Djævelens Snare.
- 320 *det højtækkede Hus* homerisk Udtryk (Odysseen IV 757).
- 328 *En adelig Godsejer i en fin, blaa Spencer*. Jakke uden Lommer, kaldet saaledes efter Opfinderen. Poul Møller skriver »Spændser«.
- 330 *Stillepinden Aftrækkeren — Düs permissio cætera* Resten lader jeg Guderne om.
- 332 *Betragtninger over ulykkelig Skilsmisse mellem Sjæl og Legeme* Det Stykke, som Forfatteren har tænkt sig at indskyde her, er næppe nogensinde blevet skrevet. Det skulde som personligt Skriftemaal og psykologisk Karakteristik af »den reflekterende Forstandsmand« (S. 180) have udfyldt den mere udvortes Skildring af Licentiatens Type, der ovenfor er indskudt i Fortællingen (se Anm. til S. 288). Flere herhenhørende Iagttagelser findes mellem Strøtankerne.
- 333 *Ogsaa den Stræben, at give Stilen Velklang og numerus Takt, Rytme*. Udtrykket røber paa ny Modellen bag den digtede Figur, smlgn. Anm. til S. 293.
- 335 *Ved idelig at berøre deres Hoffer* saaledes Hidskr.; Udg. Halse.
- 336 *Hun har baade at ligge paa og sidde paa* smlgn. S. 383 »at sidde og ligge paa sit eget«, altsaa baade Seng og Stol, ligesom »baade at bide og brænde« betyder: baade Føde og Brændsel.

- 337 *Jeg skød Øjet ind paa en af dem saaledes* Hdskr.; Udg. ud, hvorved Hyperbelen (det overdrevne Udtryk) taber Prikken over I'et. — *Frits skød ham Kabusen af Hovedet.* Trækket minder om det Optrin i »Hakon Jarl«, hvor Einar skyder til Maals efter Jarlens Hjælmbusk.
- 338 *Drikker jeg Dus med Rakkerens Dreng* Hyperbel, da Rakkeren selv efter gammel Bondeskik ikke maatte drikke af samme Glas som ærligt Folk; se »Rakkerens Glas« (med Træfod) i H. F. Feilbergs Dansk Bondeliv S. 140.
- 339 *Om du fik et Lod i Hovedet* saaledes Hdskr.; Udg. Skud. Lod er Bly, Kugle, alm. i Forbindelsen Lod og Krudd.
- 340 *O, hvor det tager sig herligt ud osv.* smlgn. Udtrykket i Jægervisen S. 24.
- 346 *Fra Alt til Intet og fra Sol til Sol*, saaledes Hdskr. som Rettelse for: fra Morgensol til Aftensol, smlgn. S. 230 m. Anm. — *En Del Fakta — Kendsgærninger vilde jeg sige.* Dette Ord var altsaa den Gang endnu ikke almindeligt i den daglige Tale. Det er overført fra Lovsproget, hvor det bruges netop i den Betydning, hvori Licentiaten her tager det: Gærning, hvorved noget kendes og bevises, Indicium. (Danske Lov 6—13—6). — *Se, se!* — — *Ej, ej!* — — *Se, se!* Udraabsordene alternerer som i Visen om Gertrud (S. 18f.)
- 352 *Fra Rasmussens ABC til Haenleins Indledning.* Th. Rasmussens Abece 1787, flere Gange oplagt; H. C. A. Haenleins tyske »Indledning til det Nye Testaments Skrifter« (1794-1800) brugtes i en samtidig dansk Oversættelse som Lærebog paa Universitetet.
- 354 *Det store sjællandske Landskab* Udsynet fra Dragsholm (Adlersborg) smlgn. S. 247. — *Det slaar ikke fejl, at han har anset det for et ganske lykkeligt Liv osv.* Thaarup slutter dette af en Optegnelse fra Kinarejsen: »Jeg tænker, det kan være et ganske mageligt Liv, sa' Doktoren, at køre omkring til Patienter paa Landet med en Tobakspibe i Munden.«
- 355 *Han saa skævt til Frits* den usædvanlige Betydning (skulende, ikke skelende) skyldes det homeriske ὀνόμα ἴδωv. (Iliad. I 148).
- 363—369 Paa Grundlag af denne Redegørelse for den store Lakunes sandsynlige Indhold er Novellens fjerde Kapitel

- restitueret i dramatisk Form i 2. og 3. Akt af Studenterskomedien »Den krollede Frits« ved Vilh. Andersen 1901 (G. E. C. Gad).
- 370 *En vis Raskhed og Frimodighed af Hensyn til det følsomme* (L. 8 f. n.); Hdskr. og Udg. Fripostighed.
- 371 *Mine eksoteriske Bøymringer*. Med dette Fagudtryk, hvis Modsætning er »esoterisk«, betegner Licentiaten de populære Bestanddele af sin Tankeverden.
- 372 *For det andet havde min Skomager skammelig narret mig* saaledes Hdskr.; Udg.: »havde min Skomagersnude narret mig«, en Fejllæsning, der — mulig i Analogi med Vrøvludtrykket »stegte (eller opvarmede) Murmesters (d.e. Bænkebiders)Snuder« — har fremkaldt lignende Haandsnavne om Haandværkere (»Smeddesnuder«).
- 373 *Det er en Genistreg, som jeg vel skal vogte mig for, af Geni* i Betydningen uborgerlig Person, »Boheme«. Medlemmer af det norske Selskab i 1770'arene, Oehlenschläger og Steffens tredivte Aar senere kaldtes spotvis for Genierne, — som man er klædt, er man hædret »sagde Tussen, den sprang ud af Flødebøtten« tilføjer Peder Syv (Ordsprog II 150). — *Jeg har altid anset det for en Herlighed, en Herremandsret*.
- 375 *Den Dyne bander ikke ved Vintertide* svigter ikke, et i tidligere Tid ikke ualmindeligt spøgende Udtryk: »Den Skinke bander ikke« (Ped. Paars III, 3) = »Et Flæskbørst sviger ikke« (Lauremberg Fjerde Skæmtedigt, Beslutningen), som Poul Møller maaske har fra sin Fader Rasmus Møllers jyske Tale (»det bander ett«, det slaar ikke fejl).
- 374 *Hun har saadanne dejlige Pakkenusser*. Patte»Nusser, vulgært Kælenavn for det kvindelige Bryst. Smlgn. den i Anm. til Digtet En Moder med sit Barn (S. 50) citerede Aforisme, hvis Fortsættelse lyder: »og naar en gejl giver de kvindelige Dele nye Navne«. — *Den mørkeblaa, stjernede Natluft* oehlenschlägersk: Da grove de Dreng med megen Flid / alt i den stjernede Midnatstid (Helge). — *Saf Barattens»Baand i mine Sko i Stedet for Silkebaand*; Barat var vævet af simpel Silke og Uld eller Bomuld. I et Fragment af Grundtvig fra 1835 (Poet Skr. V 548) ses

Idun forvandlet til en gammel Kone med Barattes Hagebaand.

- 375 *En af Madame Cottins Romaner* — Sophie Cottin. Forf. af en Række (i Begyndelsen af Tyverne paa Dansk oversatte) følsomme Romaner, hvis ulitterære Husholdningsmoral dog næppe har været helt efter den æstetiske Frues Smag. — *Kirsebærtæets hvide Blostre*, en i det ældre Sprog og Dialekterne almindelig Form, nu optagen i den botaniske Terminologi.
- 376 Om *de uoverstigelige Vanskeligheder, der ere forbundne med at fri*. Da disse Ord er sat i Parentes, kan man slutte, at et Stykke om dette Emne, som vel næppe er skrevet, skulde indsættes her.
- 377 *Har De ikke læst det sjette Kapitel om Pligterne* i Bailles Lærebog i den evangelisk-kristelige Religion, hvor det foreskrives, at »vi bør undfly al Umaadelighed i Mad og Drikkes«.